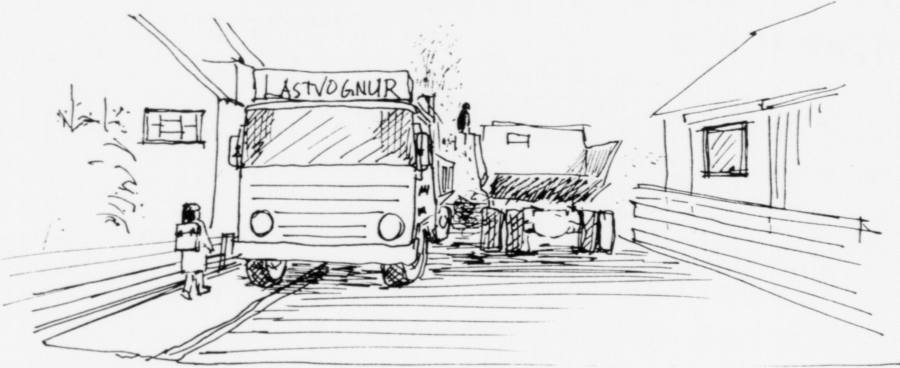

Vilja hava ringveg nú

— at brúka bratta, tronga gøtu sum partvisan ringveg og skúlagøtu sum hin partin, ber ikki til longur nú ferðslan er vordin so fantastiska nógv og hartil tung.

Skúlagøtur og trongar, brattar gøtur eiga ikki at verða brúktar sum gjøgnumkoyrandi ringvegir

Tann stóra útbýggingin, ið er farin fram í Havnardali (Norðasta Horn) úti í Flatnagerði, undir Fjalli, Handilsskúlin í Marknagili, idnaðarøki vestan fyri Velbastaðvegin og eisini útbýggingin uppi í Hoyvík hevur ført við sær stóran ferðsluøðuleika í Dalagøtu og Varðagøtu.

Tað var í 1981, at allir íbúgvarnir í Dalagøtu og partvis síðugøtunum gjørdur vart við ferðsluóskilið í gøtuni. Vit heittu tá á Tórshavnar kommunu um at fáa gongubreyt í Dalagøtu. Gongubreyt fingur vit stutta tíð aftaná hesa áheitan og eisini kom gongubreyt í parti av Varðagøtu tá, og hóast gongubreytin í Dalagøtu varð illa «ferðslutekniskt» frágingin, so var hetta álikavæl ein góð hjálp tá.

Seinni er so áðurnevnda útbýgging farin fram, og ætlanir eru um nógv fleiri útbýggingar.

Skilið var ringt í 1981, og nú vit hava 1987 er talan um stóran ferðsluøðuleika í Dalagøtu og Varðagøtu.

Tunga ferðslan

Tunga ferðslan av Oyggjarvegnum (Hundsarabotni o.a.) í Vesturbýin og í Havnardal og eisini útgreysturin o.a. úr Hoyvík kemur øll í Varðagøtu-Dalagøtu og víðari úteftir, antin tað er til útbýggingina, til idnaðarøki, ella til tyrving í Havnardali. Tá ið hesar gøtur eru alt ov trongar til hesa nógvu og tungu ferðslu, hevur tað havt við sær, at GONGUBREYTNAR verða tiknar við sum koyrivægar, tað ferðslan er nógv, og hóast at lóg er fyrri, at ikki má koyrast við bili á gongubreyt, so er hetta dagligur kostur. At so harafturat Dalagøta er ógvuliga brott ger, at tunga ferðslan fer fram í lágu

gearunum og hetta gevur ómetaliga nógvann larm, ristingar og bensinosa til húsini, ið liggja kloss í vegin.

Manga siggja vit ov nógv lastaðar lastbilar í Dalagøtu, og hetta hevur við sær, at klettur, grót, grús o.a. dettur av lastunum til stóran ampa fyrri fólk og aðra ferðslu. Hetta ferði eisini til eina ómetaliga syrgiliga vanlukku fyrri ikki so langari tíð síðan.

Ferðslan annars

Síðan er at nevna alla hina gjøgnumkoyrandi ferðsluna, út í Vesturbýin, í Marknagil, út í Flatnagerð, undir Fjallið, Handilsskúlan, idnaðarøki vestan fyri Velbastaðvegin, út á Norðasta Horn o.s.fr. Her hevur útbýggingin gjørt, at tey fólk, ið har hava sett búg, í bili skulu til og frá arbeiði, koyra børn síni í skúlar-

nar, barnagarð og vøggustovu í Varðagøtu, og tann ferðslan kemur fyrri stórsta partin í Dalagøtu.

Eisini skal nevast, at síðan Húsagøta varð stongd, er ferðslan serliga í Varðagøtu, men eisini í Dalagøtu nógv økt.

Stoðan í Dala- og Varðagøtu er í dag ótolandi. Skúlagøtur og trongar brattar gøtur eiga ikki at verða brúktar sum gjøgnumkoyrandi ringvegir. Hetta er livsfarligt fyrri øll tey børn, ið hava sína dagligu gongd her, sum búgva her, ella ganga í skúla, barnagarð og vøggustovu í Varðagøtu.

Vit, ið búgva í hesum larmi, ristingum og bensinosa hava í fleiri Harrans ár biðað eftir ringvegnum, og vit halda, at fyrri at fáa livilig kor í hesum parti av býnum, má ringvegurin koma NÚ.

Ingrid H. Dalsgaard
Dalagøta

Dyreforsøg på mennesker

På Københavns Universitet på Amager skal man bare følge et skilt, hvor der står »Dyrestaldene«, så vil man komme til en aflåst dør hvor ikke hvem som helst må komme ind. Jeg har været der inde på Universitetets årlige »Åben hus dag«. Her blev vist frem hundredevis af rotter, fisk og et tomt bur, hvor en abe havde været i.

Disse forsøgsdyr er under Psykologernes kontrol, som ikke har nogen form for lægelig uddannelse til at vurdere, hvornår disse forsøg går over grænsen til mishandling. Det værste ved disse dyreforsøg er, at oplæringsmønstret bliver brugt direkte til skolebørns indlæringsform og lærerens måde at opdrage dem på. Børn er ikke rotter, men selvstændigt tænkende væsner, der er bevidst om deres eksistens.

Det har i mange år været brugt på psykiatriens patienter.

For enhver der er fortrolig med Psykologiens Historie, er denne fremgangsmåde helt klart en variant af eksperiment med rotten i prøvekasen, overført til menneskelige væsner. Ved de oprindelige dyreforsøg blev laboratorierotten anbragt i en kasse, derved udstyret med en lille messingstang, som gav efter for et meget lille tryk, og som når den blev trykket ned udløste en madkugle i en bakke.

Rotten lærte at trykke på stengen for at få noget at spise. Ved lignende eksperiment lærte katte at slippe ud af sådanne »skinnerboxe« (en lystæt stålbox med kunstig lys og er TV-kamera i, opkaldt efter en mand, der opfandt den, ved navn Skinner) ved at aktivere en udløsningsmekanisme.

En anden og endnu mere ubarmhjertig type dyreforsøg med mennesker er ESB (elektrisk stimulering af hjernen); den slags eksperimenter

med levende mennesker finder i disse år sted ved adskillige Psykiatriske Forskningscentre i USA.

Med dette indgreb søger man at kontrollere menneskers adfærd ved kirurgisk at indsætte mikroelektroder i bestemte dele af hjernen og stimulere den med elektrisk strøm. Endnu en gang er en metode, der tidligere anvendtes på aber, katte, hunde og tyre blevet overført til levende mennesker. Da der ikke er nogen følelse i hjernen, kan man indsætte de hårfine ledninger, selv i de dybest liggende centre, og siden bringe hjernecellerne til at reagere på elektriske strømme eller fjernkontrollerede radiosignaler, uden at den kontrollerede person bliver klar over det — han handler (eller reagerer) i den tro, at han gør det spontant og af egen fri vilje. Idet de benytter sig af offentlighedens voksende voldsfrygt, retfærdiggør de hjerne-manipuleringerne ved deres videnskabsmænd deres radikale program med forskning om at ESB kan frembringe midler til at kontrollere kriminelle og aggressiv adfærd.

Den på forhånd givne antagelse, at en Psykiater-Elite skulle besidde juridisk eller moralsk ret at afgøre, hvem der behøver at blive genstand for en sådan kontrol, og til ved tvang at inplantere den, indikerer i sig selv hvorledes de ser på deres egen rolle i det, som Floyd Matson kalder »vision om en teknologisk videnskabelig fremtid«. I dag findes der en helt præcis videnskab til at hjælpe kriminelle ved at kommunikere med personen, men den får ikke lov at blive brugt, fordi Psykiatere og Psykologer stadig hersker i danske og amerikanske fængsler med disse barbariske metoder.

Jørgen Petersen,
Amagerfælledvej 37,3
t.v. 2300 Kbh. S

Havnar

Arbeidsmannafelag

Frá mánadaegi 13. apríl hevur skrivstova felagsins fingið nýggjar upp- og afturlatingartíðir:

Mánadag til fríggjadag:
9.30 — 16.00

Hósdag tó:
9.30 — 18.00

Opið í døgurðatímanum — sum peningastovnararnir.

Nevndin

Annaðhvørt — ikki bæði

Tit ringja

vit skriva

Ringið telefon

11820